18/11/2021

Русенският Митрополит Наум: Християнинът и гражданският му дълг



Живеем в сложно време. Светът е все по-объркан и тревожен, хората все по-разделени, а Църквата се изправя пред все по-големи предизвикателства.

Но това не е новост за нея, защото тя винаги е съвременна и живее с проблемите на този свят, като ги решава и преодолява с помощта на Божията воля. Същото се отнася и за християните.

Често говорим за свободата, която Бог е дал на човека и за правото на избор – пандемията особено силно актуализира тази реторика. Но когато стане въпрос за светски избори, тогава някои християни са инертни и смятат, че това не ги касае и не отиват да гласуват. Те смятат, че щом са част от Христовата Църква, това е достатъчно за тях и не е нужно да се ангажират с подобни начинания и обществени каузи. Това обаче може да се тълкува и като отказ от свободна воля, защото ние живеем в държава с правила и закони, а законът ни дава право на глас. Християнинът трябва да упражни това свое право, защото то е също част от неговия живот, от неговия избор, от неговата отговорност. Християните живеят в този живот – тук и сега,

затова всичко, което се случва в него, пряко засяга и тях. Техният глас е важен, защото те са част от цялата обществено-политическа система, в която живеем.

Да, ние се ръководим от Божията воля, но това не означава, че не трябва да правим нищо, а точно обратното – да ѝ съдействаме. Затова е дълг и отговорност на всеки християнин да гласува и да избира своите светски водачи, които да бъдат отговорни към народа си. И понеже атеизмът отдавна е факт, ако тези водачи не са вярващи, поне не трябва да бъдат богоборци. Св. апостол Тимотей пише, че е заповядано на християните да се молят за своите водачи: „И тъй, моля преди всичко да се правят просби, молитви, молби, благодарения за всички човеци, за царе и за всички, които са на власт, за да прекарваме тих и мирен живот в пълно благочестие и чистота; защото това е добро и угодно пред нашия Спасител Бога, Който иска да се спасят всички човеци и да достигнат до познание на истината“ (1 Тим. 2:1-4). Трябва да се стремим да избираме ръководители, които вършат правда по думите на Псалмопевеца, защото „правдата възвишава народ, а грехът е позор за племената“ (Притчи 14:34).

Свободата не е само дар, тя е и отговорност. А християнинът освен, че е свободен човек и има право на избор, трябва да понесе и отговорността за него. Как ще живееш – добре или зле, зависи от твоя избор, от твоята съвест и добродетел. В своята „Политика“ Аристотел казва, че хората трябва да умеят да извършват нужните и необходими дела, но още повече трябва да умеят да извършват прекрасните. Дълг и отговорност е на всички нас да гласуваме и избираме водачи, които вършат добро: „Защото началниците не са страшни за добрите дела, а за лошите. Искаш ли пък да се не боиш от властта, прави добро, и ще получиш похвала от нея“, пише св. ап. Павел (Римл. 13:1-2).

Отказът от гласуване е отказ от правото на свобода и отговорност, а този, който не гласува, се лишава от правото си дори да бъде недоволен от лошите дела на своите водачи, ако те започнат да вършат такива. Човекът е създаден от Твореца така, че постоянно да прави някакъв избор и целият ни живот е низ от различни избори. Затова не бива да се отказваме от този дар.

Христос казва „отдайте, прочее, кесаревото кесарю, а Божието Богу“ (Мат. 22:21). Вслушвайки се в тази Господня повеля, нека и ние да отдадем кесаревото кесарю в предстоящия ни важен избор, като се молим с Божията воля да бъде преодоляно разделението сред народа ни, толкова вредно и опасно в сегашните тревожни дни на пандемия.

Нека не забравяме, че Бог възмездява подобаващо всички които се стремят да разделят, за да владеят (divide et impera), като се придържаме към своето национално мото – Съединението прави силата!

† Русенски митрополит Наум

doxologiainfonews.com